

От. Твърдѣ добръ! същашъ го, защо го глѣдашъ жълтъ: но, че е боленъ, това неможешъ да видишъ, но мислишъ го. Но защо го мислишъ? Трѣба да имашъ причинъ на това. И защо не мислишъ по добръ, че е здравъ?

С. Защо съкога глѣдамъ, че на болны тѣ лице то е жълто.

От. Мислишъ така: повиче то болны имжтъ лице то си жълто. А кога видишъ челоуѣкъ жълтъ мислишъ, че е боленъ. Така не мислишъ ли?

С. Така любезный отче.

От. Сега е повиче топло въ кѣщи, нежели преди защо става тва?

С. Защо слугинята запали огънь въ кѣщи.

От. Отъ гдѣ знаешъ? Видѣ ли? Ты не излезе изъ кѣщи.

С. Не го видѣхъ.

От. Каза ли ти нѣкой?

С. Но се същамъ отъ ловенъе то.

От. Същашъ се по тѣло то си, че е повиче топло: но, че слугинята запали огънь въ собжтж, не можешъ да го осѣтишъ отъ ловенъе то. Отъ гдѣ го знаешъ?

С. Мислижъ го.

От. Пакъ мисленъе то! Сега можъ и така да мислишъ огъня въ собжтж топли кѣщжтж сега кѣщата ни се топли: зато требѣ да има огънь въ собжтж.

С. Така, отче, получи го, така мислижъ.

От. Добръ правишъ. Който мисли така, той се казва, че разсжжда. Преди малко време желаше да се научишъ отъ мене що знаменува, разсжждамъ, или що е разсжжданъе, или заключеніе. И така разсжждашъ непрестанно безъ да мислишъ. И така можеме нѣкога да разсждиме бждущи нѣща, кои то сега не можемъ нито да видимъ, нито да чуемъ, или да осѣтимъ иначе, защо още